

11 Μαρτίου 2015

Ο άθεος και η γριούλα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Του π. Δημητρίου Ντούτκο

Στις δώδεκα τα μεσάνυχτα, χτύπησαν την πόρτα στην Εκκλησία. Ήταν μια γριούλα. Και ζητούσε παπά, να πάει να κοινωνήσει έναν άρρωστο.

Ο παπάς ετοιμάστηκε και βγήκε αμέσως μαζί της. Πλησιάζουν σε ένα φτωχό σπιτάκι, τύπου παράγκας.

Η γριούλα ανοίγει την πόρτα και μπάζει τον ιερέα σε ένα δωμάτιο. Και να ξαφνικά ο παπάς ευρίσκεται εκεί μόνος με τον άρρωστο.

Ο άρρωστος του δείχνει με χειρονομίες την πόρτα και σκούζει.

- Φύγε από εδώ! Ποιος σε κάλεσε; Εγώ είμαι άθεος. Και άθεος θα πεθάνω.

Ο παπάς τα έχασε.

- Μα δεν ήλθα από μόνος μου! Με κάλεσε η γριά!

- Ποια γριά; Εγώ δεν ξέρω καμιά γριά!

Ο παπάς, καθώς στέκει απέναντί του, βλέπει επάνω από το κεφάλι του αρρώστου,

μια φωτογραφία με την γυναίκα πού τον κάλεσε.

Του λέει, ενώ του δείχνει το πορτραίτο.

- Να αυτή!

- Ποια αυτή, ξέρεις, τί λες, παπά; Αυτή είναι η μάνα μου. Και έχει πεθάνει χρόνια τώρα!

Για μια στιγμή πάγωσαν και οι δύο. Αισθάνθηκαν δέος. Ο άρρωστος άρχισε να κλαίει.

Και αφού έκλαψε, ζήτησε να εξομολογηθεί. Και μετά, κοινώνησε.

Η μητέρα του είχε φροντίσει από τον ουρανό, να του δείξει τον δρόμο της σωτηρίας.

Πηγή: romfea.gr